ANUL VI. No. — 1539 EDIȚIA A DOUA MERCURI 2 IUNIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3

CAROL, FERDINAND și COCEA

Sunt douĕ-spre-zece zile, de când Roman și eŭ am fost victime ataculuĭ celuĭ maĭ mișelesc, din partea corpuluĭ ofițeresc al batalionuluĭ I de vênătorĭ, cu maiorul Cocea în frunte, și până astă-zĭ, nicĭ o autoritate, fie militară, fie civilă, nu s'a crezut datoare a face o anchetă, saŭ măcar, pentru ochiĭ lumeĭ, un simulacru de anchetă.

Toate ziarele s'aŭ ocupat de această afacere; unele aŭ felicitat pe escrocul Cocea pentru vitejeasca sa faptă; cele-lalte, maĭ multe la numĕr — pentru onoarea preseĭ române — aŭ stigmatizat actul laș, barbar, comis de douĭ-spre-zece indivizĭ armațĭ contra douĕ persoane dezarmate; — dar nicĭ un ziar nu a negat veracitatea asaltuluĭ dat, în seara de 20 Maiŭ, redacțiuneĭ ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Dacă, în ziua de 24 Maiŭ, am depus o jĕluire la comandamentul corpuluĭ al 2-lea de armată, nu am făcut acest demers cu speranță că justiția militară se va mișca, dar pentru a dovedi publiculuĭ, care nu citește numaĭ proza jidanilor fără perciunĭ de la *Indépendance Roumaine*, și aceea a inconscientuluĭ alcoolic de la *Constituționalul*, că guvernul, Regele și nepotul Sĕŭ aŭ fost complicĭ cu escrocul Cocea.

Sunt bĕtrân, și la vêrsta mea îmĭ poate fi permis a gândi, a vorbi de Dumnezeŭ. — Eĭ bine! am convingerea că Dumnezeŭ i-a orbit pe toțĭ — pe Lascar Catargiu, pe frațiĭ Lahovary, pe Carol, pe Ferdinand — când aŭ ales, ca instrument al rĕzbunăreĭ lor, pe cel maĭ nerușinat escroc, pe un mizerabil care a furat cea maĭ mare parte a avereĭ uneĭ nenorocite septuagenare.

Carol și Ferdinand nu cer miniștrilor trimiterea mea înaintea tribunalelor ordinare, dar ordonă unor bătăușĭ, îmbrăcațĭ în uniforma armateĭ noastre, să vie în redacție, pentru a mĕ stîlci, — și în fruntea acestor bătăușĭ aŭ pus pe un escroc, pe mișelul de Cocea, *un Sparafucile regal*.

Iată unde a ajuns dinastia strĕină, care a încredințat apărarea onoareĭ sale, unuĭ escroc, și care face dintr'un ofițer superior un vulgar *Sparafucile*.

Și în adevĕr, care militar, conscient de demnitatea sa, ar fi primit vr'o dată să joace un rol atât de murdar?

Nepăsarea autorităților civile și militare va avea tristul rezultat de a arunca o pată asupra întregeĭ armate; — cât despre Coroană, strălucirea eĭ nu m'a orbit nicĭ-odată, și, dacă din sângele a zece miĭ de eroĭ, căzuțĭ pe câmpiile Bulgarieĭ, s'a făurit o Coroană de oțel, conservatoriĭ, cu fățarnicul lor dinasticism aŭ murdărit-o, și aŭ parvenit, în maĭ puțin de cincĭ anĭ, a face dintr'o Coroană de oțel o coroană de carton.

Mĕ grăbesc a recunoaște că sunt capete care nu pot purta greutatea oțeluluĭ, și pentru ele cartonul este mult maĭ potrivit.

Comedianțiĭ, saltimbaciĭ nu poartă de cât coroane de carton.

Nepăsarea autorităților civile și militare maĭ are încă un rezultat, dar acesta e cât se poate de rușinos; această nepăsare dovedește, într'un mod neîndoelnic, complicitatea Regeluĭ și a nepotuluĭ Sĕŭ la actul mișelesc sĕvârșit în seara de 20 Maiŭ, contra principalilor conducătorĭ aĭ ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Roman și Beldimanŭ ne atacă zilnic — și-or fi zis Carol și Ferdinand — *ce să-ĭ maĭ trimetem înaintea tribunalelor? să poruncim maĭ bine luĭ Cocea, Sparafucilul nostru, să meargă cu câțĭ-va ofițerĭ și să-ĭ stîlcească, punêndu-ĭ, pentru multă vreme, în imposibilitate de a scrie.*

Sparafucilul Cocea și-a făcut în parte datoria, a voit a ne chiorî, dar nu a reușit.

Suntem astă-zĭ, bunĭ teferĭ și putem continua lupta.

Și putem exclama în același timp:

Maĭ nemerită și maĭ duioasă tovărășie nicĭ că se poate:

Carol, Ferdinand și Cocea!

Alex. V. Beldimanŭ.

A se vedea Ultime telegrame la pag. III-a.

INSTANTANEE

Stefan C. Șendrea

Mon duc Étienne, îĭ spun adversariĭ politicĭ. *Coconu Stefanache*, îĭ spun prieteniĭ.

Nu-ĭ nicĭ *duce* nicĭ *cucon*. E putred de bogat și tot atât de leneș.

Doctor în drept și profesor de Universitate la Iașĭ, suplinit maĭ tot anul.

Are un singur merit politic: constant membru al partiduluĭ național-liberal.

Nu s'a ilustrat prin nimic, deși are cultură.

Reputat ca cel maĭ sgârcit om din Iașĭ. *Cultivă* însă colegiul al II-lea de Senat din bĕtrâna capitală a Moldoveĭ, și este ales grație *sindicatelor electorale*, unde *este nevoit* să cumpere câte-va acțiunĭ în timpurĭ de campanie electorală. Dar și atuncĭ *tocmeala* durează câte-va zile, până când cuconul Stefanache se hotărăște a plăti în galbenĭ..... ruginițĭ un loc pe listă.

Suma aceasta o economisește însă plecând imediat după alegerĭ la Nizza, unde trăește câte-va lunĭ cu 8—10 leĭ pe zi.

Vorbește în Senat numaĭ în ocaziunĭ marĭ: la Mesagiŭ saŭ la reforme marĭ.

Negăsind nicĭ un editor pentru discursurile sale, se decide a le imprima pe socoteala sa și le distribue alegătorilor ieșenĭ.

La clubul liberalilor nu se arată de cât atuncĭ, când știe pozitiv că nu-ĭ vorba *de vr'o subscripție* și când vrea să prezideze.

Acum a fost ales președinte al clubuluĭ național-liberal din Iașĭ de *minoritatea* clubuluĭ, care a jucat o festă majorităţeĭ cu acest prilej. In realitate președinte va fi tot Andreĭ Vizanti saŭ Costache Lepadatu.

Coconu Stefanache va prezida și semna numaĭ la ocaziĭ marĭ.

Semne particulare. — Adoră cântărețele de operetă... până la concurența sumeĭ de 40 leĭ.

Coks.

SATIRA ZILEI

Documentul fatal

Grozav îmĭ plac mie gazetele guvernamentale. Sînt hazliĭ, aŭ tot ce trebue uneĭ producțiĭ pentru ca să descrețească frunțile cele maĭ încrețite. Ar înveseli și o piatră de mormênt!

Și mĕ înveselesc, maĭ cu seamă când se miră că *Adevĕrul* rectifică une orĭ o știre dată cu o zi înainte:

— Auzĭ dumneata! să te convigĭ că aĭ dat o informație greșită și să te maĭ apucĭ s'o rectificĭ? Atuncĭ, dacă s'ar adopta sistemul ăsta, — foile guvernamentale ar trebui să desmintă într'una tot ce scriŭ!...

Este însă o informație pe care *Adevĕrul* n'o va rectifica nicĭ odată, pentru că nu o să aibă ocazie: e informația privitoare la escrocheria maioruluĭ Cocea.

De astă-dată, s'a întâmplat că există sentințe judecătoreștĭ, și lucrurile astea nu se prea iaŭ înapoĭ, sunt ca petele de grăsime, în potriva cărora săpunurile de curățit nu pot nimica.

Vorbim, firește, de fondul afacereĭ. Amănuntele poate s'or maĭ rectifica: are să se afle, de pildă, că bĕtrîna Schleider a fost victima nu a naivitățeĭ, ci a altuĭ sentiment; are să se afle că maiorul Cocea a jucat în drama asta nu rolul de *intrigant*, ci pe acela de *jeune premier*... Se poate, dar asta nu va schimba întru nimica afacerea în sine, și nu se va putea zice că bravul maior nu merită să fie cavalerul de onoare al tînĕruluĭ Ferdinand.

Iar opinia publică imparțială își va esplica acum, pentru ce intrepidul maior a fost în stare să lovească pe un om bĕtrîn ca directorul *Adevĕruluĭ*:

— Se deprinsese de la septuagenara Schleider... să nu respecte periĭ albĭ.

Satyr.

INUNDAȚIELE

Apele continuă a fi marĭ. Ploile nu încetează, așa că noĭ înecurĭ sunt de înregistrat. In județul Brăila, apele revărsându-se aŭ înecat în satele Vameșu, Cotu Lung, Mihale locurĭ cu grâŭ și porumb și 31 case.

In județul Roman, rîurile Siretul și Moldova aŭ crescut foarte mult. Pe lângă locurĭ și luncĭ, care sunt acoperite cu apă, a înecat în satele Elisabeta, Vameș maĭ multe case, la Onișanĭ și Galbenĭ sunt 40 case inundate, la Mărleștĭ 9 la Doni 4.

Semănăturile sunt inecate. Pagubele sunt marĭ. Maĭ multe vite și oamenĭ aŭ fost apucațĭ de ape.

In județul Tutova, de asemenea pagubele sunt marĭ din cauza apelor care aŭ înecat o mulțime de locurĭ cu grîŭ și porumb.

In județul Iașĭ, satele Stânca și têrgul Sculenĭ sunt înecate. Rîul Prutul și Jijia sunt una. In plășile Braniștea, Copou și Turia sunt multe locurĭ înecate. Circulația întreruptă, podul de peste Jijia luat de ape.

In județul Putna, satul Costienĭ este înecat, Nomoloasa asemenea. Se lucrează pentru repararea șoselelor înecate.

In județul Suceava, apele aŭ făcut marĭ stricăciunĭ.

La Pășcanĭ, Ruginoasa, Blăgescĭ sunt 120 case înecate. La Lunca 10. Asemenea la Dolhasca, Lespezĭ. Comunicația este întreruptă în multe părțĭ. Sunt o mulțime de vite înecate, asemenea și oamenĭ; se daŭ toate ajutoarele de administrație și armată.

In județul Fălciu, în deosebĭ în plasa Răducănenĭ, Jijia și Prutul aŭ inundat multe locurĭ.

Așa la Scopoșenĭ, Zberoia, unde a înecat și locuințe. In plasa Prutul a inundat la Simineștĭ, Vetrișoaia, Gura Sărățiĭ și Berișa.

Se daŭ toate ajutoarele necesare. Comunicația este întreruptă în multe părțĭ din causa apelor.

PROTESTARILE

Am publicat în numĕrul trecut moțiunea de protestare a „Clubuluĭ Muncitorilor“ din Ploeștĭ în potriva atentatuluĭ mișelesc săvîrșit de Cocea și de oameniĭ luĭ.

Amănuntele pe care le primim din localitate ne spun că întrunirea a fost una din cele maĭ entusiaste. Cuvêntările rostite de D-niĭ Al. G. Radovicĭ, V. G. Morțun, C. D. Anghel și Anton Bacalbașa privitor la neomenia ofițerilor din Batalionul 1 de vênătorĭ, aŭ fost viŭ aplaudate, iar moțiunea a fost primită cu aclamațiunĭ.

Avem, decĭ, de înregistrat treĭ întrunirĭ de protestare din partea partiduluĭ social-democratic al muncitorilor: la Bucureștĭ, la Galațĭ și la Ploeștĭ.

Pe noĭ, asemenea mișcărĭ ne bucură, nu numaĭ pentru că ne privesc de aproape, dar pentru că dovedesc că mișeliile săvîrșite în potriva preseĭ nu rămân neînfierate.

De alt-fel, e natural ca partidele tinere să se simtă maĭ adânc revoltate de selbaticile atingerĭ ale libertățeĭ preseĭ: nimenĭ maĭ mult ca munciторiĭ și ca partidele în formațiune nu poate simți așa de mult nevoia de a se menține intacte mult-puținele libertățĭ de care ne bucurăm.

Trebue să fim veselĭ, când vedem că în afară de calomniile guvernamentale și de nepăsarea temperamentelor indolente, se ridică glasurĭ carĭ protestează energic în potriva uneĭ monstruoase mișeliĭ.

Argus.

SITUAȚIA PRESEI

Atentatul sălbatec al ofițerilor batalionuluĭ I de vênătorĭ, care a impresionat adânc opinia publică din țară, a dat prilej ziarelor guvernamentale ca aprobând acest atentat — lucru neauzit! — să aducă în același timp din nou pe tapet situațiunea preseĭ noastre.

Pentru a scuza brutalitatea ofițerilor bandițĭ, ziarele guvernamentale ne țin următorul limbagiŭ: *Trebue de urgență a regula situația juridică a preseĭ, căcĭ în anarhia care domnește astăzĭ, toate ilegalitățile, toate violențele toate excesele sunt posibile și chiar permise și de-o parte și de alta.*

Un strein, necunoscĕtor de legislațiunea noastră, auzind acest limbagiu ar crede cu siguranță că presa se bucură la noĭ de iresponsabilitate și impunitate și că azĭ se simțește nevoe a pune un frîu iresponsabilitățeĭ și impunitățeĭ nemărginite. Eĭ bine, nimic maĭ falș de cât această credință. In starea actuală a legislațiuneĭ noastre, situația juridică a preseĭ este regulată și nicĭ o anarhie nu domnește.

In adevĕr, art. 24 al Constituțieĭ noastre, modificat în 1884, stabilește pe deplin situația preseĭ. Orĭ cine poate scoate un ziar și pentru aceasta nu e nevoe de nicĭ o autorizare prealabilă, și de nicĭ o cauțiune; regimul avertismentelor nu va atinge nicĭ odată presa; nicĭ o mĕsură preventivă nu se va putea lua în contra aparițiuneĭ, vindereĭ saŭ distribuireĭ orĭ-căreĭ publicațiunĭ; arestul preventiv nu există în materie de presă. Ast-fel regulează art. 24 din Constituție libertatea preseĭ.

Dar tot acest art. maĭ regulează și respunderea și pedepsirea delictelor de presă. Chiar în primul aliniat al art. 24 se spune că fie-care este respunzător de abuzul libertățeĭ preseĭ în cazurile determinate prin codicele penal. In alte alineate ale acestuĭ art. ni se spune că orĭ ce ziar trebue să aibă un girant responsabil care să se bucure de drepturile civile și politice și că delictele de presă să judecă de juriŭ, afară numaĭ de delictele privitoare la persoana Regeluĭ și a familieĭ regale saŭ a Suveranilor streinĭ, care se judecă de tribunalele ordinare.

Aceste toate le fixează Constituția. Acum dacă ne raportăm la codicele penal în secțiunea VIII, paragraful II, sub titlul *calomniĭ, injuriĭ, revelațiunĭ de secrete* în art. 294—303 se cuprind pedepse foarte aspre pentru calomnie prin presă; ajunge să spunem că pedeapsa se ridică până la douĭ anĭ închisoare corecțională și amenzĭ destul de marĭ. Un alt art. din cod. (77) ocupându-se de ofensele aduse Regeluĭ dă maximul pedepseĭ, adecă douĭ anĭ închisoare.

Cum vedem presa este și responzabilă și pasibilă de pedepse. Fiind așa nu maĭ putem spune că situația juridică a preseĭ nu este stabilită și că anarhia cea maĭ mare domnește în materia delictelor de presă.

Dar ni se zice, toate bune, dar jurațiĭ nu aplică articolele din codul penal. Faptul nu este adevĕrat. Dacă ar exista o statistică a proceselor de presă la noĭ, atuncĭ s'ar vedea că aŭ fost mulțĭ ziariștĭ condamnațĭ de Curtea cu jurațĭ. Insă cum vinile pentru care uniĭ ziariștĭ aŭ fost tradușĭ înaintea juraților, eraŭ micĭ, pedepsele se mărgineaŭ la amende. Din contra, când un ziarist ca D. Panu în 1887 a fost dat în judecata tribunalelor ordinare pentru ofense aduse Regeluĭ, atuncĭ D. Panu a fost condamnat la doĭ anĭ închisoare.

Decĭ, cade obiecțiunea că ziariștiĭ nu sunt condamnațĭ și ca atare cade implicit și impunitatea preseĭ.

Faptul important ce se degajează este că în legislațiunea actuală, un guvern odios nu poate sugruma libertatea preseĭ nicĭ cu un preț. Art. 24 este prea categoric ca să poată fi interpretat într'un senz care ar pune limite libertățeĭ preseĭ. De aceia guvernul conservator, care nu se împacă cu libertatea preseĭ, nu poate da în judecată pe un ziarist care 'l atacă, căcĭ s'ar expune unuĭ mare fiasco. Jurațiĭ, cu siguranță, ar achita pe ziarist, pentru motivul lesne de înțeles că criticele luĭ în contra guvernuluĭ sunt adevĕrate. Iĭ maĭ rĕmâne guvernuluĭ să aducă pe ziarist înaintea tribunalelor ordinare pentru ofense la adresa Regeluĭ, unde magistrațiĭ fiind niște funcționarĭ numițĭ

de guvern, ziaristul ar fi condamnat la sigur.

Dar un atare proces, de la procesul D-luĭ Panu, nu maĭ voeşte Regele să se facă, căcĭ irită opinia publică în contra sa.

Dacă luăm ast-fel lucrurile, apoĭ atuncĭ guvernele sunt neputincioase faţă cu presa. De aci strigătele că presa se bucură de iresponsabilitate şi impunitate; de aci strigătele că situaţia juridică a preseĭ nu e determinată, că domneşte anarhia etc. In realitate cu aceste strigăte se împinge la o modificare a Constituţieĭ. Ziarele guvernamentale de multe orĭ aŭ emis păreri că delictele de presă trebuesc toate *corecţionalizate*, că trebuesc cauţiunĭ băneştĭ pentru fondare de ziare şi chiar şi arestul preventiv. Atuncĭ guvernele ar ajunge să încătuşeze cu totul presa.

Astăzĭ însă un guvern nelegiuit, cum este cel conservator, ne având destul prestigiŭ şi comiţênd infamiĭ peste infamiĭ, nu poate uza de legislaţia existentă care reglementează delictele de presă, şi recurge la alte căĭ pentru a lovi pe ziariştĭ şi decĭ în libertatea preseĭ.

Ast-fel pe uniĭ—carĭ n'aŭ dobândit încă cetăţenia—iĭ expulsează, cazul D-lor Hussar şi Honigman, pe alţiĭ iĭ implică în procese corecţionale, cum sunt cazurile cu sub-semnatul şi cu Jecu şi cum era să fie implicat şi Delavrancea; în fine asupra altora asmuţă bande pentru a-ĭ stâlci, cum sunt cazurile cu D-niĭ Beldimanŭ şi Roman.

Decĭ, examinând situaţia preseĭ o găsim în cea maĭ perfectă regulă, atât din punct de vedere juridic, cât şi din punct de vedere moral.

Conservatoriĭ însă ar voi ca presa să trăiască ca în Rusia din graţia autorităţilor. Aşa stând lucrurile să nu ne mirăm dacă în o bună dimineaţa vor veni cu o constituantă şi vor restrânge libertatea preseĭ.

Ed. Dioghenide.

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

Lupta:

Ultimul atentat, ultima vitejie îndeplinită de către uniĭ ofiţerĭ aĭ armateĭ noastre, ne-aŭ silit să privim cu multă atenţiune procesul de descompunere morală în care se găseşte oştirea. Căcĭ este de netăgăduit că atâtea acte de indisciplină, atâtea fapte revoltătoare şi reprobabile, nu pot izvorî de cât dintr'o situaţiune cu totul anormală.

O fi numaĭ o întâmplare fatală, saŭ o fi rezultatul logic al uneĭ situaţiĭ reale, destul este că escesele militare aŭ început odată cu venirea conservatorilor la putere.

Pâna la conservatorĭ, trebue să o recunosc, armata avea un frâŭ, până la conservatorĭ n'am avut de înregistrat asemenea atentate neomenoase, şi nicĭ n'am avut prilegiul să deplângem mânjirea atâtor epolete. Cu conservatoriĭ am intrat într'o eră periculoasă de pretorianizm, de licenţă nemărginită, care ne pune pe gândurĭ şi ne înmărmureşte.

Dar ceea-ce este maĭ trist nu's atâta atentatele şi actele laşe, cât încurajarea care vine din sferele conducătoare. A doua-zi după fie-care neomenie datorită unuĭ militar, întreaga presă conservatoare zbucneşte în aplause sgomotoase. Când acum patru anĭ, am fost atacat pe la spate de către patru ofiţerĭ şi am fost victima unor nenorociţĭ lipsiţĭ de curagiŭ, ca şi de sentimentul lealităţeĭ, toţĭ confraţiĭ meĭ din presa conservatoare aŭ căzut asupră'mĭ cu insulte, iar guvernul şi întreaga opiniune guvernamentală aŭ luat apărarea agresorilor. Astă-zĭ când D. Beldimanŭ şi alţĭ redactorĭ aĭ *Adevĕrului* aŭ fost atacaţĭ în chipul ştiut, aceiaşĭ presă conservatoare insultă trivial pe victime şi aprobă cu entuziasm pe afiţerĭ. Aceasta însemnează că partidul conservator trăeşte într'o atmosferă coruptă, în care sentimentele cele bune nu pot creşte, în care ele se atrofiază dacă aŭ existat în germene şi de unde aŭ perit toate noţiunĭ de cinste, de lealitate şi de bărbăţie.

Nu, nu sunt ofiţeriĭ de vină; de vină sunt aceĭ politicianĭ conservatorĭ carĭ demoralizează armata, încurajând instinctele cele rele ale membrilor eĭ, şi carĭ propoveduesc laşitatea şi nelealitatea.

Atacurĭ pe la spate cu mâna armată, pălmuirea femeilor pe stradă, omorîrea soldaţilor, atentatele cu mâna armată în potriva unor oamenĭ dezarmaţĭ, nu sunt fapte care se pot aproba în public. Oamenĭ politicĭ serioşĭ, o presă cu rĕspundere politică şi cu ruşine nu poate aplauda cu frenezie acte care în toate limbele se chiamă acte ruşinoase. Asemenea nedemnităţĭ se acoperă — dacă lucrul e cu putinţă—să tăgăduesc— dacă aĭ cum—dar nu se aprobă; căcĭ a aproba mişelia şi laşitatea eştĭ tu însuţĭ mişel şi laş.

Şi ce alt face partidul conservator de cincĭ anĭ şi maĭ bine?

Oamenĭ carĭ cunosc perfect misterele seraiuluĭ guvernamental, afirmă că actualul partid de la cârmă îşĭ plăteşte astăzĭ o poliţă către acea coaliţiune de coloneĭ carĭ aŭ hotărît căderea cabinetuluĭ Brătianu. Nu ştim dacă lucrul este riguros exact, dar ceea ce nu se poate contesta e că partidul conservator lucrează cu râvnă la dezonoarea aceleĭ armate pe care alţiĭ a încărcat-o de glorie.

Unde este armata de la Plevna? Unde sunt vitejiĭ pe carĭ ţara iĭ revedea cu mândrie revenind de peste Dunăre, unde aceĭ bravĭ şi aceĭ eroĭ, carĭ aŭ glorificat armata şi înălţat ţara? Conservatorĭ păcătoşĭ, ce voiţĭ să faceţĭ din oştire şi la ce prăpastie o duceţĭ?

După Plevna, după Griviţa, după Smârdan, ţara şi oştirea eraŭ una; după atâtea ruşinĭ şi laşităţĭ, lumea stă înmărmurită şi se întreabă: aceştia să fie vitejiĭ de peste Dunăre?...

Conservatorĭ nemernicĭ, ce aţĭ făcut cu legiunile?

Constantin C. Bacalbaşa.

* * *

Rĕsboiul:

Foarte caracteristic sunt opiniunele, pe carĭ le emit asupra acestuĭ scandal şi ziarele liberalilor şi cele oficioase conservatoare. Uniĭ condamnă şi stigmatizează faptul ofiţerilor, făcênd responsabil pentru dênsul până şi pe Capul Statuluĭ, iar ceĭ-l'alţĭ se silesc d'al scuza, ba îl aprobă chiar. N'am avea nimic de zis contra celor d'întâiŭ, a cărora opiniune se bazează pe legile existente carĭ interzic şi pedepsesc actele violente, pe carĭ le-am desa probat şi noĭ în toate timpurile şi în toate ocaziunile, însă D-nialor nu judecă lucrurile ast-fel de cât numaĭ când le convine.

O experienţă destul de îndelungată ne a probat cu prisos, că liberaliĭ noştri înţeleg libertăţile publice şi în general legile ţereĭ, într'un fel când se află la putere şi într'alt fel când sunt în opoziţie, şi până la un punct oare-care o putem aplica şi unora din conservatorĭ, vĕzênd cum ziarele oficioase judecă cele întâmplate deunăzĭ la *Adevĕrul*.

Orĭ cât de mare să fi fost motivul supărăreĭ ofiţerilor batalionuluĭ I de vênătorĭ, — procedarea lor nu e scuzabilă din nicĭ un punct de vedere. Am zis şi o repetăm: Fapta lor a fost ilegală, necavalerească şi puţin omenoasă. Legile ţereĭ opresc asemenea procedărĭ; — nu este cavaleresc şi nicĭ omenesc ca 12 voinicĭ înarmaţĭ să pătrunză într'o casă particulară, atacând şi lovind doĭ oamenĭ nearmaţĭ, din care unul este în vêrstă de peste 60 de anĭ.

Noĭ nu putem crede, că D. maior Cocea împreună cu toţĭ ofiţeriĭ batalionuluĭ de sub comanda sa aŭ putut să întreprinză un ast-fel de pas fără consimţimîntul vre-unuĭ superior al sĕŭ, care de sigur a voit să dea o satisfacţie demnităţeĭ Prinţuluĭ moştenitor, atinsă prin acea nenorocită (?) notiţă apărută în *Adevĕrul*; în acest caz s'a comis o greşală îndoită: Nicĭ mijlocul ales n'a fost menit d'a ajunge la scopul dorit şi nicĭ nu era permis după legile ţereĭ. Noĭ credem, că pe cât timp a fost vorba d'a apăra demnitatea Prinţuluĭ moştenitor, era maĭ nemerit d'a se desminţi imediat cele scrise în numitul ziar, printr'un comunicat oficial, ceea-ce de sigur ar fi avut un efect mult maĭ bun, convingênd pe ceĭ maĭ lesne credincioşĭ de adevĕr. Am vĕzut adesea-orĭ publicându-se comunicate pentru a desminţi câte-o acusaţie de puţină însemnătate, adusă vre-unuĭ funcţionar mic, şi nu se procedează astfel când este vorba d'a apăra demnitatea Prinţuluĭ moştenitor!

Foarte ciudate nĭ se par argumentaţiile pe care le înşiră oficiosul *Constituţionalul* de astăzĭ în primul seŭ articol, intitulat *Judecată obiectivă*. După ce vorbeşte de insultele preseĭ, a căreia judecată intră în competinţa juraţilor, care achită pe acuzaţĭ,—cea ce în treacăt fie zis, nu e adevĕrat—continuă astfel:

„Dar pentru insulte la adresa familieĭ regale sunt tribunalele, zice cuconul Miţă în gazeta sa franţuzească.

Aşa e; dar ca insultă să fie, trebuesc oare carĭ condiţiunĭ la insultător; delictul de insultă la adresa familieĭ regale are un caracter politic şi un proces de presă pentru insultă la adresa familieĭ regale presupune existenţa unuĭ om de o valoare politică şi morală. Care e persoana de valoare politică şi morală de la *Adevĕrul*? A. V. Beldimanŭ? I. N. Roman? Eduard Dioghenide? Jecu? saŭ vre-o altă celebritate necunoscută.

„Ceea ce nu face un om privat, când e insultat de *Adevĕrul* adecă un proces, aceea nu o poate face *Adevĕrului* nicĭ un guvern pe cât timp energumenĭ ca A. V. Beldimanŭ, I. N. Roman şi Dioghenide sunt autoriĭ insultelor. Aşa dar, cucoane Miţă, n'aĭ judecat bine. Proces de insultă nu poate fi acĭ.

„Astfel fiind împrejurările, de care orĭ cine trebue să ţină socoteală, nu se putea ca A. V. Beldimanŭ cu aĭ sĕĭ să nu mănânce palme, iar lumea dezaprobând feptul să nu-şĭ zică: dar ce alta poţĭ face *Adevĕrului*? Nepedepsite nu trebue să rămână faptele".

Ce logică, ce raţionament straniŭ!

Legea, care interzice şi pedepseşte insultele aduse Capuluĭ Statuluĭ, saŭ membriĭ familieĭ regale, existênd, ea trebue respectată şi aplicată; aşa se urmează în orĭ ce stat civilizat şi regulat. Neaplicarea uneĭ legĭ nu poate fi justificată de cât numaĭ prin nişte împrejurărĭ prevĕzute anume tot prin lege, nicĭ odată însă prin argumentaţiunile şi raţionamentele de maĭ sus, care numaĭ din pana vre unuĭ om politic nu puteaŭ fi eşite.

Dacă scrierile ziaruluĭ „*Adevĕrul*" nu merită absolut nicĭ o consideraţie şi dacă chiar cele îndreptate contra Capuluĭ Statuluĭ saŭ Prinţuluĭ Moştenitor trebue ignorate, de ce porneşte *întregul* corp ofiţeresc al unuĭ batalion de vînătorĭ la redacţie spre a cere o rectificare?

Am desaprobat, şi vom desaproba tot-d'auna asemenea scrierĭ; tot ast-fel însă om desaproba şi căile pezişe, ilegale şi maĭ cu seamă cele brutale, pe carĭ le găsesc uniĭ nemerite pentru a le combate:

După *Constituţionalul* directorul şi principaliĭ redactorĭ aĭ ziaruluĭ *Adevĕrul* nicĭ nu trebue luaţĭ în seamă, eĭ trebue lăsaţĭ în pace să scrie orĭ ce şi contra orĭ-cuĭ, de oare-ce — aşa zice autorul articoluluĭ din această foaie oficioasă, scrierile lor nu pot atinge pe nimenea. Apoĭ bine, dacă lucrurile staŭ ast-fel, pentru ce aprobă gazetarul oficios fapta celor 12 ofiţerĭ, care prin procedarea lor aŭ devenit tocmaĭ contrariul?!

Directorul şi redactoriĭ principalĭ aĭ ziaruluĭ „*Adevĕrul*" carĭ semnează toate articolele, nu trebue nicĭ măcar observate pentru scrierile lor, iar acel nenorocit *Schulder*, un băeţaş de vre-o 19—20 anĭ, care a fost angajat la administraţia aceluĭ ziar, pentru ca să scrie adresele abonaţilor şi să încaseze abonamentele, având pentru aceasta o leafă de 80 leĭ pe lună, acest nenorocit băieţaş zicem, a fost osindit fără judecată la expulsare, adecă la o pedeapsă atât de grea. Minunată logică, frumos raţionament!

Avem orĭ nu dreptate, când susţinem, că opiniunile emise asupra incidentuluĭ de la *Adevĕrul*, de către ziarele oficioase liberale, caracterisează şi pe uniĭ şi pe alţiĭ?

INFORMAŢIUNI

Incunoştiinţăm pe toţĭ abonaţiĭ şi corespondenţiĭ noştri că Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ nostru, s'a mutat în strada Biserica Enĭ No. 3.

D-niĭ Emil Ghica şi Papiniŭ s'aŭ întors la Viena pentru a stabili textul definitiv al convenţiuneĭ comerciale cu Austro-Ungaria.

Se asigură, că în privinţa comerţuluĭ nostru de rîmătorĭ, Austro-Ungaria refuză de a ne da orĭ şi ce fel de concesiune.

Ast-fel dar toate speranţele comercianţilor de rîmătorĭ din Dolj, Gorj, Mehedinţĭ şi R. Vêlcea aŭ rĕmas zadarnice.

Numaĭ comerţul nostru de vite este puţin maĭ favorizat în această convenţiune. Şi aicĭ încă guvernele austro-ungare aŭ prevĕzut clause ciudate sub raportul sanitar; aceste clause izbesc în mod crud în prestigiul medicilor noştri veterinarĭ.

Erĭ un remorcher austriac venind pe Dunăre spre Brăila, încărcat cu 5000 hectolitre porumb, s'a isbit de piciorul poduluĭ de peste Dunăre la Feteştĭ şi s'a înecat împreună cu 7 şlepurĭ.

Tot erĭ un vapor Englezesc comercial în dreptul oraşuluĭ Tulcea s'a isbit de pontonul rusesc şi s'a înecat.

Studenţiĭ în medicină de la spitalul Militar, vor purta de acum încolo uniformă. Zilele acestea apare în *Monitor* dispoziţiunile ministeriale asupra uniformereĭ lor.

Prin cercurile diplomatice se dă ca foarte probabilă ştirea, că contele Goluchowski, ministru plenipotenţiar al Austro-Ungarieĭ, va fi înlăturat.

Succesorul D-sale va fi contele Teodor Zichy, actualminte consilier de legaţiune în Paris.

D. ministru Al. Marghiloman se întoarce mâine din Sibiŭ.

In Sibiŭ D. şi D-na Marghiloman, precum şi prinţul Dem. Ştirbeiŭ, aŭ fost oaspeţiĭ D-luĭ locotenent Calm.

In urma inundaţiilor din ţară, din Austria, Ungaria şi Rusia de Sud, preţul cerealelor s'a ridicat foarte mult la Galaţĭ, Brăila şi Constanţa.

Aceiaşĭ ridicare se constată şi pe pieţele străine.

De vre-o câte-va zile prinţul A. Caragheorghevicĭ se află în Capitală.

La concursul de limba română la liceul din Focşanĭ a reuşit la înscris D. Ovidiŭ Densuşianu, suplinitorul acesteĭ catedre.

Felicitările noastre tînĕruluĭ profesor.

D. Al. Muşetescu, student în litere, a obţinut pe timp de treĭ anĭ, bursa Hiler, în urma concursuluĭ depus erĭ înaintea juriuluĭ examinator sub presedenţia D-luĭ Maiorescu. Ceĭ l'alţĭ candidaţĭ aŭ fost respinşĭ.

Trupa de operetă a Teatruluĭ Naţional din Craiova, a plecat la Cernăuţĭ. unde va juca până la finele luneĭ acesteia.

Din partea autorităţilor rusteştĭ s'aŭ făcut marĭ stăruinţe, ca trupa craioveană să renunţe de a merge la Chişineŭ, în Basarabia.

D. Boldur-Epureanu, deputat şi fost primar de Botoşanĭ, a venit în Capitală să stărue pentru anularea alegerilor colegiuluĭ I pentru comună.

Faptul că în ambele colegiĭ liberaliĭ din Botoşanĭ aŭ obţinut un triumf desăvêrşit, a exasperat pe conservatoriĭ din localitate.

De remarcat, că o parte a junimiştilor a votat pentru lista liberală, iar altă parte s'a abţinut.

Se vorbeşte chiar, că în faţa acestuĭ rezultat surprinzĕtor al alegerilor din Botoşanĭ, junimiştiĭ s'aŭ raliat cu maĭ mulţĭ conservatorĭ din localitate pentru a cere D-luĭ Lascar Catargiu maĭ multe înlocuirĭ în administraţia judeţuluĭ.

Inalta Curte de Casaţie a respins *omisso medio* recursul făcut de moşteniioriĭ luĭ Silelis, contra sentinţeĭ tribunaluluĭ Vlaşca, care n'a voit a-ĭ pune în posesiunea averiĭ.

D. G. Broşteanu a fost numit şef al serviciuluĭ contencios la Eforia Spitalelor civile.

Ştirĭ Telegrafice

MONTPELLIER, 31 Maiŭ. — Două decese choleriforme s'aŭ produs astăzĭ.

La Alais s'aŭ înregistrat erĭ 9 decese.

PARIS, 31 Maiŭ. — D. de Mohrenheim a căzut erĭ provocându-i-se o scrântitură. Doctoriĭ i-aŭ prescris o odihnă absolută în timp de opt zile.

PARIS, 31 Maiŭ. — D. Carnot este din noŭ indispus. El nu va presida consiliul de miniştri de mâine. O consultaţie de 4 doctorĭ ce se va face astă seară, va hotărî dacă Preşedintele va putea să întreprinză excursiunea proiectată în Bretania saŭ să o amâne până după alegerile legislative.

ANVERS, 31 Maiŭ. — Un aparat exploziv a fost pus astă noapte pe fereastra caseĭ procurorului, toate geamurile aŭ fost sparte, însă nimenĭ n'a fost rănit. Atentatul e atribuit anarchiştilor.

— Cea maĭ mare parte a ziarelor judecă în mod defavorabil discursul din urmă al D-luĭ Dupuy, care, după ele, a căutat să distrugă reul efect al discursuluĭ din Tuluza, fără ca să zică alt ceva de cât frase deşarte.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

(103)

FORTUNE DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VIII

La această vînzare, publicul era cu totul alt-fel compus. Femeĭ, aproape de loc. O mulţime de bĕtrânĭ prost îmbrăcaţĭ, îşĭ treceaŭ tablourile din mână în mână, le frecaŭ cu câte un colţ al batisteĭ lor cu pătraturĭ şi se uitaŭ la ele aşa de deaproape că parcă le lingeaŭ.

Treĭ, patru elevĭ ce-o rupsese cu atelierul de pictură şi vre o şase amatorĭ veniţĭ acolo pentru un singur tabloŭ, aşteptând cu nerăbdare să fie pus pe masă.

Nointel intră în momentul în care strigătorul anunţa cu ifos licitaţia de la treizecĭ leĭ în sus pentru un interior olandez atribuit luĭ Van Ostade. Ceĭ de faţă rădeaŭ şi preţul nu se ridica. Dar surprisa căpitanuluĭ nu fu maĭ mică, când în loc de Simancas, pe care el îl căuta, el recunoscu, dând târcoale prin fundul săleĭ, pe Saint-Galmier pe care nu-l căuta. Doctorul părea că se plictiseşte grozav în acel loc căcĭ nu se uita de fel la tablourile ce tapisaŭ pereţiĭ, ci căsca să'şĭ rupă fălcile; îndată însă ce vĕzu pe Nointel ivindu-se, îşĭ schimbă atitudinea. El dete năvală la masa pe care vênzătoriĭ plimbaŭ interiorul olandez, şi *ceru să vadă*.

— Se cere să se vadă, repetă un comisar, şi *Van Ostadul* fu dat adus luĭ Saint Galmier care'l apucă cu lăcomie şi'l ridică până la înălţimea ochilor, chip să'şĭ facă din el o ascunzătoare.

— O! o! gândi Nointel, ticălosul caută mĕ ocolească închipuindu-şĭ că nu l'am vĕzut. Cu siguranţă că acolitul luĭ nu e aci. căcĭ alt-fel ar fi împreună; dar trebue să vină; vĕdit că doctorul îl aşteaptă. De ce l'o fi aşteptând, în loc să se ducă să'l întâlnească? Pentru că, fără îndoială, Simancas ţine să opereze singur... să opereze ce? şi unde?... să fiŭ al naibeĭ de nu'l trec prin minte. Am să'mĭ continuŭ plimbarea prin otel până'ce l'oĭ întâlni, iar pe Saint-Galmier o să'l las să creadă că nu l'am zărit ticăloasa'ĭ faţă. N'o să se mişte de aci fiind-că are întâlnire cu celalt; şi de nu voiŭ da de general, o să mĕ întorc şi să mĕ pun la pază pe lângă Canadian.

Căpitanul eşi în momentul în care Saint-Galmier, ca să'şĭ ascundă tulburarea, licita cu cincĭ francĭ maĭ mult asupra Van Ostandului, şi se scobori în grabă la rândul de jos.

Aci, sunt maĭ multe sălĭ reservate vênzărilor curente, nişte sălĭ strâmte rĕŭ luminate şi cercetate de public şi maĭ rĕŭ, unde se îngrămădesc mobilele şi bulendrele bieţilor oamenĭ care nu şi-aŭ putut plăti chitanţele la termen. Aci, se vênd de toate, cerşiafurĭ şi cleştĭ, manşoane şi instrumente de musică, dantele, marmite şi saltele de fulgĭ. Nointel se hotărîse să le viziteze în mod conştiincios, în prevederea cazuluĭ, destul de neprobabil, în care generalul ar fi putut veni să facă cumpărătura vre-unuĭ obiect de menaj. Numaĭ două sălĭ eraŭ deschise şi în cea dintâiŭ mezatul se şi începuse.

Un comisar, anunţa obiectele cu un aer plictisit. Negustoresele de haine mânuiaŭ cu o repeziciune fără seamăn rochĭ de mătase şi şalurĭ; teletiţe maĭ puţin elegante, pipăiaŭ lâna plăpâmilor; Auvergnate cu mâinile feştelite întorceaŭ tigăile şi pe o parte şi pe alta. Toată lumea aceia forma în jurul meselor un cerc compact de nu era chip să te apropiĭ.

Se adunase pentru această vînzare rămăşiţele de diferite provenienţe; ast-fel că vedeaĭ una peste alta, fierărie veche, cârpe, arme, bibelourĭ şi pendule. Eraŭ chiar şi câte-va bijuterĭ.

Acest curios tabloŭ interesa foarte puţin pe căpitan şi era gata să treacă în cea de-a doua sală, când lângă tribuna comisarului, descoperi pe Peruvian ferindu-se cât se putea de-a fi vĕzut. Işĭ ridicase gulerul de la pardesiŭ iar pălăria o înfundase pe urechĭ. Nu i se destingea de cât ochiĭ şi nasul coroiat ca ciocul vulturuluĭ. Poziţiunea ce'şĭ luase dovedea în deajuns că 'şĭ pusese în gând să liciteze căcĭ de-ar fi fost venit numaĭ de curiositate, ar fi stat la intrarea săleĭ în loc să se aşeze într'un loc de favoare. Problema începea acum să se deseneze în chip lămurit.

— Ce-o fi venit să cumpere? se întrebă Nointel. Un obiect în stăpânirea căruia pune de sigur o mare însemnătate de vreme ce adinea orĭ, alerga ca un iepure ca să nu scape strigarea. Ce obiect? Nimic din câte se vând aci nu-ĭ de al Julieĭ. Nu sunt de cât resturĭ luate de câtre agenţĭ de urmărire de la naufragiaţiĭ vieţeĭ, şi zicându-şĭ aceasta iute se gândi la Golymine.

— In adevĕr, îşĭ zise el, Polonezul acela a murit plin până în gât de datorĭ, şi creditoriĭ trebue să fi pus oprire pe tot ce-a lăsat... haine, juvaerurĭ, etc. şi le vînd prin autorisarea justiţieĭ. Acum pricep. Simancas vrea să aibă un suvenir de la amicul luĭ. S'o fi ţinut la curent şi o fi aflat că ultimul act al procedureĭ are să se îndeplinească astă-zĭ în hotelul Dronot. Iată-l acum, dar nu sentimentul îl aduce; îşĭ bate joc de memoria Polonezuluĭ. A fost chiar încântat aflând că primejdiosul sĕŭ complice se spânzurase. Decĭ, el are un interes foarte mare să intre în stăpânirea vre-unuĭ lucru rĕmas de la Golymine. O să-l vĕd lucrând; el nicĭ nu ştie că eŭ sunt aicĭ. Totul merge bine.

Vinzările se urmaŭ cu o iuţeală ametitoare; lucrurile numaĭ cât se iveaŭ şi dispăreaŭ de pe masă. Toţĭ negustoriĭ se înţelegeaŭ; preţuiseră eĭ totul de maĭ înainte şi se fereaŭ de a-şĭ face concurenţă.

De-ocamdată nu se vindeaŭ de cât rochiĭ şi albiturĭ; generalul sta liniştit aşteptându-şĭ ceasul.

Nointel se aşeză în aşa chip în cât să-l poată supraveghia, în apropierea meseĭ dar de partea opusă luĭ Simancas. Estrada pe care trona comisarul masca pe Peruvian şi-l împiedica de a-şĭ vedea inamicul.

— Domnilor, zise ofiţerul ministerial ridicând glasul ca să ordone luarea aminte, o să punem în vênzare nişte prea bune haine bărbăteştĭ, arme şi juvaerurĭ.

Se auziră nişte şoapte. Publicul, negreşit, ştia că e vorba de lucrurĭ de preţ.

(Va urma).

St.-PETERSBURG 31 Maiŭ.—Impĕratul a primit erĭ pe D. de Giers, care reia direcţiunea afacerilor streine.

KLADNO 31 Maiŭ.—Lucrătorii din alte două puţurĭ ale companieĭ Staats Bahn s'aŭ pus în grevă, precum şi ceĭ aĭ unuĭ puţ al căieĭ ferate din Buschtehrad. Azĭ vor veni două batalioane de infanterie, din causa sxceselor greviştilor. Jandarmeria a fost şi sporită. Autorităţile aŭ ordonat mĕsurĭ severe.

ATENA, 31 Maiŭ. — Ziarul oficial publică decretul de emisiune al împrumutuluĭ de 100 milioane, destinat la plata cupoanelor împrumuturilor din 1881—1884—1889 şi 1890, care scad de la 15 Iunie 1893 până la 1 Iulie 1895; la plata împrumutuluĭ din 1893 şi a uneĭ părţĭ din datoria flotantă.

Imprumutul e făcut cu o dovîndă de 5 °/₀ şi este garantat de impositele percepute în aur. Dispoziţiunile privitoare la plata cupoanelor şi la amortisarea obligaţiunilor anterioare rĕmân a fi supuse aprobăriĭ Cameriĭ.

In cas de respingere, obligaţiunile emise în această privinţă vor fi retrase şi comisiunea va fi făcută de casa Hambro fiŭ.

DIFERITE STIRI

INSTITUTUL METEOROLOGIC

Bucureştĭ 31 Maiŭ 1893.

Inălţimea Barometrică la 0°	751.9
Temperatura aeruluĭ	16 0
Vîntul	slab de la NE
Starea ceruluĭ	acoperit
Temperatura maximă de erĭ	26°0
„ minimă de astăzĭ	15°0
„ la noĭ a variat între 23° şi 10°	

Erĭ şi astăzĭ furtună, ploaie multă care continuă, a plouat la Bucureştĭ, Buzĕŭ, Craiova, Striharetz, Caracal, Sinaia, Slatina, Tecuciŭ, Buşteni, Alexandria, Mizil, Găeştĭ, R.-Sărat, Isaccea, Gaţatĭ (Port) Câmpina, Bechet, Târgovişte, Călăraşĭ.

DIN ŢARA

D. Scarlat Negulescu, administratorul-casier şi energicul redactor al ziaruluĭ *Solidaritatea* din Giurgiu, ne trimite o scrisoare prin care ne roagă să publicăm că nu D-sa este cel care a fost în serviciul Hoteluluĭ Bulevard din Capitală despre care s'a vorbit în rubrica noastră *Diferite Ştirĭ* şi căruia D-na Horn, antreprenoarea hoteluluĭ i-a refuzat salariul pe treĭ lunĭ.

Satisfăcĕnd cererea D-luĭ Negulescu, declarăm că omonimul sĕŭ e un tînĕr din capitală care nicĭ n'a fost vre-o dată prin Giurgiu.

Suntem rugaţĭ a întreba pe D. director al Imprimerieĭ Statuluĭ dacă ştie că comptabilul acesteĭ instituţiunĭ, un anume Ganea. şi-a trecut în ştate o gratificaţie de 300 leĭ. Şi dacă cum-va ştie, pentru ce anume merite s'a acordat acestuĭ comptabil suma de 300 leĭ?

După câte ni-se spune, comptabilul Ganea n'are nicĭ măcar destulă pricepere în comptabilitate şi decĭ gratificaţia nu-şĭ are nicĭ o explicaţie.

De altfel ar fi şi de datoria D-luĭ ministru de interne să cerceteze în baza căror merite saŭ drepturĭ să acordă asemenea gratificaţiĭ. Pe când bieţiĭ lucrătorĭ aĭ Imprimerieĭ Statuluĭ sunt muncitĭ maĭ rĕŭ de cât vitele ziua şi noaptea pentru un salar care nu le ajunge nicĭ să şi ducă viaţa, veniturile acesteĭ instituţiunĭ se daŭ sub formă de gratificaţie tuturor nulităţilor care n'aŭ alt merit de cât linguşirea cea maĭ dispreţuitoare.

Aşteptăm să vedem cum se va explica această gratificaţie şi făgăduim a reveni; aceasta cu atât maĭ mult cu cât ştim că regulamentul Imprimerieĭ Statuluĭ nu prevede acordare de gratificaţiĭ.

Cu ocaziunea ploilor torenţiale de zilele acestea, avem de înregistrat şi o mulţime de nenorocirĭ pricinuite de trăsnete. Aşa, în comuna Dudeştĭ trăsnetul a căzut pe o şiră de paie în apropierea căruia se afla locuitorul Gheorghe al luĭ Nicola, un cal şi o căruţă. Calul a fost omorît, căruţa sfărâmată iar nenorocitul locuitor grav rănit în cât nu credem că va maĭ putea scăpa.

D. N. Jurist a prezintat direcţiuniĭ Teatruluĭ naţional traducerea *Patrie* (Heimat) cunoscuta piesă a luĭ Herman Sudermann, care face actualmente ocolul celor maĭ principale teatre ale Germanieĭ.

N'ar fi rĕŭ ca direcţiunea să maĭ îmbogăţească repertoriul şi cu bucăţĭ de valoare ca cea presintată de D Jurist maĭ ales că repertoriul nostru e foarte sărăcuţ.

Se aduce la cunoştinţa publiculuĭ că chişocurile care aŭ servit la serbările din grădina Cişmegiŭ organizate de societatea Preseĭ, precum şi lemnăria rĕmasă, se vor vinde prin licitaţie.

Doritoriĭ de a le cumpăra în total saŭ în parte, sunt rugaţĭ să se afle în grădina Cişmegiŭ, Marţĭ 1 Iunie curent la orele 6 seara.

DIN STREINATATE

Se asigură că comisiunea centrală a partiduluĭ radical n'a fost de acord în privinţa candidaturiĭ la presidenţia Skupştineĭ. Voturile sunt împărţite între D-niĭ Paşicĭ, Katicĭ, Tauşanovicĭ şi Vukovicĭ. In ceea-ce priveşte fracţiunea Tauşanovicĭ, se pretinde că ea reclamă pentru D. Tauşanovicĭ nu numaĭ direcţiunea partiduluĭ radical, în locul D-luĭ Paşicĭ, ci şi misiunea reconstituiriĭ eventuale a cabinetuluĭ.

Ziarul „Videlo" confirmă că progresiştiĭ Pilia Petrovicĭ şi Paul Miliaşevicĭ aŭ fost asasinaţĭ pentru motive politice. El semnalează două alte asasinate politice de progresiştĭ comise în interiorul ţăriĭ.

Guvernul german a început să se îngrijească foarte mult de rezultatul alegerilor. Pentru a exercita oare-care presiune asupra alegĕtorilor, poliţia prin agenţiĭ sĕĭ, formulează petiţiunĭ adresate Impăratuluĭ şi iscălite sub ameninţare de funcţionarĭ şi prin care se cere sfărîmarea votuluĭ universal cu care guvernul nu poate fi nicĭ odată sigur de triumf în alegerĭ.

Se crede însă că aceste petiţiunĭ aŭ de scop a îndreptăţi guvernul, după alegerĭ, de a presinta Reichstagnluĭ o lege în această privinţă şi a spune că poporul o cere.

File rupte din album

Maĭ tot deauna urăştĭ numaĭ pe aceĭ pe carĭ nu-ĭ poţĭ dispreţui.

d'Arconville.

Prostia sĕ poate atenua prin o delicată atenţiune, pe când nătângia este incurabilă fiind că ea stă pururea legată cu lipsa de judecată.

Bonnin.

Probitatea este virtutea sĕrmanilor: virtutea trebue sĕ fie probitatea bogaţilor.

Diderot.

Trebue făcut o deosibire între ştrengar şi desfrânat. Cel dintâiŭ poate avea calităţĭ, cel de al doilea nu poate avea decât viciurĭ.

Balzac.

Un ultim cuvînt

Idiotescu, la finitul unuĭ prânz, stropit cu maĭ multe buteliĭ de odobeştĭ, face spovedania sa:

— *De câte orĭ am dat banĭ femeilor, tot deauna m'am sfădit cu ele.*

— *Dar când nu le dădeaĭ parale?* — *întrebă un amic.*

— *O! atuncea ele sĕ sfădeaŭ cu mine.*

FELURIMI

Trăsnit.—In ziua de 19 Maiŭ a. c., individul Nedelcu Ilca, supus otoman, din Macedonia, a fost trăsnit pe malul rîuluĭ Olteţu, la comuna Leoteştĭ, judeţul Romanaţĭ, pe când acoperea nişte banchete de cărămidă ce fabricase cu tovarăşiĭ sĕĭ.

Mort pe cuptor.—Locuitorul Ianoş Bacaoanu, din comuna Cordun, judeţul Roman, în ziua de 18 Maiŭ a. c., a lucrat toată ziua la o moară a sa pe rîul Siretul, teritorul aceleĭ comune, fără a suferi de nimic; seara s'a dus acasă, a mâncat, s'a primenit şi s'a culcat pe un cuptor, unde, a doua zi s'a găsit mort.

Casul s'a comunicat D-luĭ procuror al tribunaluluĭ Roman.

ULTIME INFORMATIUNI

Un noŭ scandal în magistratură

După ce a transformat şi secţia a III a tribunaluluĭ de Ilfov, după chipul şi asemĕnarea secţieĭ II prezidată de D. Henri Catargiu, guvernul pregăteşte o nouĕ schimbare la parchetul Curţeĭ de Apel din capitală.

Nemulţumit de imparţialitatea D-luĭ procuror general Anghelescu, guvernul vrea să-l transfere din noŭ la Curtea din Galaţĭ şi în acelaşĭ timp să dea o nouĕ delegaţiune de şase lunĭ D-luĭ Populeanu, spre a ocupa în mod provizoriŭ postul de procuror general.

Se afirmă prin cercurile guvernamentale, că s'ar da D-luĭ Populeanu *carta bianca*, pentru a începe o serie de persecuţiĭ în contra preseĭ opozante.

D. Populeanu, abil în asemenea tertipăriĭ, ar fi declarat chiar, că numaĭ dênsul este în stare a înfrâna pretinsele excese ale preseĭ antiguvernamentale.

* * *

Câte-va spirite maĭ astâmpĕrate din partidul guvernamental, ins stă însă, ca să nu se dea nicĭ o delegaţiune D-luĭ Populeanu, căcĭ aceasta ar însemna o provocare făţişe la adresa opositieĭ, ceea ce ar compromite situaţia guvernuluĭ.

Aceste elemente insistă ca D. Anghelescu să fie menţinut la Curtea din capitală şi procuror general la Curtea din Galaţĭ să fie înaintat D. Stătescu, actual procuror la Curtea din Bucureştĭ.

Din cercurĭ în relaţiĭ zilnice cu ministerul lucrărilor publice, ni se asigură, că construcţia linieĭ R.-Vâlcea-Călimăneştĭ-T.-Roşu se va amâna mereŭ până la calendele grece.

Aŭ trecut deja doĭ anĭ şi jumĕtate de când s'a promulgat convenţia cu Austro-Ungaria pentru construcţia aceste linii şi maĭ sant încă treĭ anĭ şi jumĕtate, în sensul convenţieĭ, ca linia să fie gata. Dar şi în anul acesta lucrările de construcţie aŭ fost amânate pentnu anul viitor şi din an în an ele se vor amâna.

Cauza acesteĭ amânărĭ este marele stat major. care din motive strategice se opune construcţieĭ acesteĭ liniĭ. Marele stat major pretinde, că odată linia construită, corpul austriac de armată din Transilvania, în caz de rĕzboiŭ, ar domina peste toată Oltenia şi Muntenia.

Cestiunea este însă, ce va face guvernul când termenul convenţieĭ va expira?

Aseară D. avocat P. se dusese la Cişmegiŭ cu o D-nă, rudă a D-sale. In timp ce stătea pe o bancă şeful grădineĭ, un oare-care Herişescu, însoţit de maĭ mulţĭ măturătorĭ, somează pe un ton poruncitor pe D. P. să părăsească banca D-sa nu s'a supus imediat, maĭ ales că tonul acesteĭ somaţiunĭ nu-ĭ convenea. Atuncĭ Herişescu începe să înjure pe D. P. şi pe D-na cu care venise să se plimbe. Maĭ mult, el găsi cu cale să aresteze pe D. P. cu măturătoriĭ de care era înconjurat şi să-l înjure din noŭ în chipul cel maĭ trivial. Mulţumită numaĭ intervenţieĭ D-luĭ Andronescu, grefierul Curţeĭ de Casaţie, D. avocat P. a putut scăpa din mâinile luĭ Herişescu. D. P. a reclamat pe de o parte primaruluĭ, iar pe de altă parte primuluĭ procuror.

Ce insolenţĭ aŭ ajuns sub boerĭ chiar ceĭ maĭ modeştĭ slujbaşĭ!

Cu părere de rĕŭ înregistrăm încetarea din viaţă a D-neĭ Elena Gr. Lupan, soţia D-luĭ căpitan Gr. Lupan.

Inmormântarea s'a făcut azĭ la Tulcea.

D. P. P. Carp va pleca Marţĭ la băile din Kissingen, în Bavaria.

Zilele aceste se va numi un noŭ judecător de instrucţie la tribunalul din Giurgiu în locul D-luĭ Urlăţeanu transferat în Capitală.

Procesul soţilor Marinescu acuzaţĭ de otrăvirea Siţeĭ Chirovicĭ, se va judeca la 11 Iunie la Cuatea cu juraţĭ de Ilfov.

Apărarea va fi susţinută de D-niĭ M. Cornea şi Călinescu.

In urma promulgăriĭ legeĭ prin care se corecţionalizează unele dispoziţiĭ privitoare la falşificările de acte şi de monede din codulpenal, probabil ca Curtea cu Juraţĭ să-şĭ decline competinţa în procesul Bâzgan-Merişanca.

Chiar apărarea va cere ca procesul să se judece la Tribunal.

Suntem informaţĭ ca la finele acesteĭ săptămânĭ cunoscutul director de operete franceze D. Claudius destul de cunoscut publiculuĭ Bucureştean va sosi în capitală cu trupa sa proprie unde va da o serie de representaţiunĭ în Grădina Blaremberg (Casino Austro-Ungare.)

Vom anunţa la timp programul şi personalul trupeĭ.

ACTE OFICIALE

Sunt numiţĭ:

D. Const St. Borănescu, judecător la secţiunea III a tribunaluluĭ Ilfov în locul D-luĭ Ştefan P. Christu;

D. Ştefan Urlăţeanu, actual judecător de instrucţiune la tribunalul Vlaşca, în aceeaşĭ calitate la tribunalul Ilfov;

D. Stefan P. Cristu, actual judecător la tribunalul Ilfov, judecător de instrucţiune la tribunalu Vlaşca;

D. Nicolae Alexiu, actual judecător de instrucţiune la tribunalul Romanaţĭ, judecător de instrucţie la tribunalul Ialomiţa;

D. George Săvescu, judecător la tribunalul Romanaţĭ;

D. N. C. Drăgănescu, actual judecător la tribunalul Ialomiţa, după a sa cerere, în aceeaşĭ calitate la tribunalul Covurluĭ;

D. Al. Răşcanu, actual supleant la tribunalul Tecuciŭ. judecător la tribunalu Ialomiţa;

D. Mateiŭ A. Fălcoianu, supleant la tribunalul Tecuciŭ;

D. Dimitrie C. Costache, actual supleant la tribunalul Vlaşca, după a sa cerere, în aceeaşĭ calitate la tribunalul Iaşĭ;

D. Virgiliŭ Alexandrescu, actual substitut la tribunalul Putna, după a sa cerere, supleant la tribunalul Vlaşca:

D. G. Bogdănescu, substitut la tribunalul Putna, în locul D-luĭ Virigiliŭ Alexandrescu, trecut în alt post.

Ultime Telegrame

ST. PETERSBURG, 31 Maiŭ. — Consiliul imperiuluĭ a aprobat proiectul pentru crearea monopoluluĭ vânzăriĭ rachiuluĭ în guvernămîntele din Perin, Oifenburg şi Samara.

Consiliul a aprobat şi proiectul asupra speculaţiunilor de bursă.

LONDRA, 31 Maiŭ.—Camera comunelor a respins cu 282 voturĭ contra 234 un amendament, care tindea la incompetenţa legislaţiuniĭ irlandeze în chestiunile de bancă; şi cu 259 voturĭ contra 223 un alt amendament care excludea legislaţiuniĭ irlandeze dreptul de a legifera în privinţa afacerilor de asigurărĭ asupra vieţiĭ în contra foculuĭ şi a accidentelor de mare.

CINCI BISERICI, 31 Maiŭ—165 minerĭ aŭ reluat lucrul în mina din Cincĭ Bisericĭ. Lucrătoriĭ celor-lalte puţurĭ sunt încă în grevă.

CALTANISATA, 31 Maiŭ.—O explosie s'a produs azĭ dimineaţă în mina din Juncio. Sunt 13 rănitĭ. Accidentul pare datorit a douĭ lucrătorĭ, carĭ s'aŭ servit de o lampă cu flacără liberă.

SOFIA, 31 Maiŭ.— Astă-zĭ aŭ fost remise perecheĭ princiare darurile. O deputaţiune de dame condusă de Doamna Stambuloff, a oferit o diademă preţioasă şi 130,000 francĭ pentru o operă de binefacere.

Primarul, D. Petkoff, însoţit de consiliul municipal a oferit apoĭ darul municipalităţiĭ şi care se compune dintr'un serviciŭ de masă în argint pentru o sută de persoane cu vase în stil Ludovic XV.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieĭ No. 24.